

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 24-05-2017
Enhed: MEDINT
Sagsbeh.: DEPCHO
Sagsnr.: 1703682
Dok. nr.: 364610

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 5. maj 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 844 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kirsten Normann Andersen (SF).

Spørgsmål nr. 844:

”I forlængelse af svar på SUU alm. del - spørgsmål 680, bedes ministeren præcisere, hvor grænsefladen går i mellem den delvis brugerbetalte del af remedierne på 40% til brug for sondemad ved indtagelse af ernæringspræparater og de remedier, der ordineres uden brugerbetaling som led i behandling på sygehuse eller som fortsættelse af den iværksatte behandling? Ministeren bedes endvidere oplyse, om denne praksis blandt regionerne om delvis brugerbetaling er lovmedholdeligt, dels hvordan ministeren vil få stoppet denne praksis, i fald den er ulovlig?”

Svar:

Borgere, der er indlagt på hospitalet, får dækket alle udgifter til ernæringspræparater og eventuelle sonderemedier.

Derudover blev der i 1998 indført en tilskudsordning, som betyder, at borgere i dag kan få 60 procent i tilskud til lægeordnede ernæringspræparater eller remedier efter sundhedslovens § 159. Formålet med indførelsen af tilskudsordningen var at yde økonomisk støtte til de personer, som ville have merudgifter ved brug af ernæringspræparater og eventuelle sonderemedier.

Som oplyst i den fungerende sundhedsministers svar på SUU alm. del spm. 680, afholder sygehusvæsenet efter bestemmelserne i det såkaldte afgrænsningscirkulære (CIR nr. 9079 af 22. februar 2013) udgifterne til sonderemedier, såfremt disse ordineres som led i behandling på sygehus eller som en fortsættelse af den iværksatte behandling, og som anskaffes til midlertidigt eller permanent brug i hjemmet, forudsat patienten enten har fået undervisning i brugen af apparaturet på sygehuset, eller brugen af apparaturet er under en vis kontrol af sygehuset.

Jeg har som minister ikke mulighed for at gå ind i konkrete sager, og det vil derfor være op til den enkelte region at vurdere, om sygehusvæsenet i den konkrete sag efter bestemmelserne i afgrænsningscirkulæret bør afholde borgerens udgifter til ernæringspræparater og remedier.

I tilfælde, hvor der opstår tvivl om hvilken myndighed, der er ansvarlig for betaling af et nødvendigt behandlingsredskab eller hjælpemiddel, som skal betales af regionen eller af kommunen, er det vigtigt, at tvivlen ikke kommer borgeren til skade. Den myndighed, der har tættest kontakt med borgeren skal i givet fald umiddelbart levere

det nødvendige behandlingsredskab eller hjælpemiddel til borgeren, hvorefter betalingsspørgsmålet bør afklares efterfølgende mellem de involverede myndigheder. Det fremgår også af afgrænsningscirkulæret.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Christina Holton Moloney